

อุทาหรณ์ควรฟัง

ไปไหนไม่ว่าขอให้ลาให้ถูก

เป็นที่ทราบกันดีว่า ระบบงานราชการมีผู้ดำเนินงานหลัก ๆ นั้นคือ ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ที่เปรียบเสมือนลำดับชั้นขั้นบันไดของการดำเนินงานที่จะต้องดำเนินไปที่ละขั้นทีละตอน จะข้ามขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปเสียมิได้ เพราะอาจทำให้งานที่ดำเนินการนั้นเกิดผลเสียหรือผลกระทบได้ ดังอุทาหรณ์ ที่จะหยิบยกมาในครั้งนี้

นายโจ ข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษของหน่วยงานราชการแห่งหนึ่ง ต้องการลาพักร้อน 10 วัน เพื่อไปเที่ยวทะเลกับแฟนสาวที่อยู่คนละหน่วยงาน แต่ก่อนหน้านี้ถูกนายเบิร์ต หัวหน้ากลุ่มงานของนายโจ เคยตำหนิเรื่องที่นายโจ มักมีพฤติกรรมมาทำงานสาย ออกไปพักเที่ยงก่อนเวลาประจำ และมักจะลาป่วยบ่อยครั้งทั้งที่สุขภาพร่างกายก็แข็งแรง นายโจจึงกลัวว่าถ้าขอยื่นลาพักร้อนต่อนายเบิร์ต อาจจะไม่ได้รับอนุญาต และตนเองก็จะอดไปเที่ยวกับแฟนสาว นายโจจึงได้ยื่นขออนุญาตลาพักร้อนต่อนางสาวออย ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาต โดยไม่ได้ยื่นเรื่องผ่านนายเบิร์ตแต่อย่างใด ในเรื่องนี้ มีประเด็นพิจารณาว่าการกระทำของนายโจ เป็นการกระทำข้ามผู้บังคับบัญชาหรือไม่ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบความผิดดังกล่าวแล้ว กล่าวคือ 1. ต้องเป็นการปฏิบัติราชการ 2. ต้องเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน 3. ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปไม่ได้สั่งให้กระทำการข้าม และไม่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว **ดังนั้น แม้นายโจจะกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชารจริง แต่การลาพักร้อนของนายโจนั้นไม่ใช่การปฏิบัติราชการ จึงไม่ครบองค์ประกอบความผิด และไม่ถือว่านายโจมีความผิดฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา แต่อาจผิดฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ**

ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่

กลุ่มวินัย
กองการเจ้าหน้าที่
กรมพัฒนาที่ดิน

